

خبر

بازگشایی کامل حرم مطهر رضوی

تردد در صحن‌ها و رواق‌ها عادی شد

با پایان یافتن مراسم وداع و تدفین رهبر شهید در حرم مطهر رضوی، محدودیت‌های موقت تردد در صحن‌ها و رواق‌های مرکزی این بارگاه منور برداشته شد و از این پس، امکان تشرّف و زیارت در تمامی بخش‌های حرم منور برای زائران و مجاوران فراهم است.
به گزارش آستان‌نیوز، بر اساس اعلام معاونت امکان‌متبرکه حرم مطهر رضوی، دسترسی زائران و مجاوران به صحن‌ها و رواق‌های مرکزی که در روزهای گذشته به‌دلیل آماده‌سازی آیین وداع و تدفین رهبر شهید انقلاب و خانواده شهید ایشان به‌صورت موقت با محدودیت همراه بود، اکنون مجدداً برقرار شده‌است.
زائران حرم مطهر رضوی از این پس می‌توانند همانند گذشته، با استفاده از تمامی مسیرهای پیش‌بینی شده، به صحن‌ها و رواق‌های مرکزی و روضه منوره مشرف شده و از فضای معنوی بارگاه ملکوتی حضرت رضا(ع) بهره‌مند شوند.

روزشمار جنگ | روز صد و سی و سوم

لفاظی‌های ترامپ تغییری در واقعیت میدانی تقابل ایران و آمریکا ایجاد نکرده است

آرامش مسلح در هرمز

گروه سیاسی | صد و سی و سومین روز تقابل، روز سکوتی بود که خودبه‌انداز شلیک معنا داشت. پس از دو روز حملات متقابل میان ایران و آمریکا، آتش موقتاً فرونشست؛ اما هیچ‌یک از مؤلفه‌های بحران تغییر نکرد. قطر برای احیای مسیر مذاکره فعال شده، واشنگتن از تداوم روزگروگوهایی فنی سخن می‌گوید، اما هم‌زمان تنگه هرمز در بالاترین سطح تهدید امنیتی قرار دارد، اسرائیل در لبنان و غزه به حملات خود ادامه می‌دهد و ابهام درباره انفجارهای بوشهر و کنارک، بی‌اعتمادی ایران را تشدید کرده است. بنابراین آنچه دیده می‌شود، نه بازگشت به صلح، بلکه توقفی موقت در دل همان منطق جنگ بود؛ مکتبی مسلحانه میان دو شلیک.

■ هرمز؛ نقطه‌ای که آمریکا در آن دست‌بالا ندارد

مهم‌ترین تحول روز، تثبیت دوباره هرمز به عنوان مرکز ثقل تقابل بود. گزارش‌ها از کاهش شدید عبور کشتی‌ها، تداوم بالاترین سطح هشدار امنیتی و اختلال در مسیرهای هماهنگ‌شده با آمریکا نشان می‌دهد واشنگتن هنوز نتوانسته‌راهی برای بازگرداندن کنترل کامل بر این آبراه پیدا کند. مسئله هرمز فقط عبور نفتکش‌ها نیست؛ مسئله این است که ایران توانسته نقطه‌ای را به میدان اصلی منازعه تبدیل کند که آمریکا برای حفظ نظم جهانی خود به ثبات آن نیاز حیاتی دارد. ایران در این میدان لازم نیست وارد جنگ گسترده شود. کافی است نااطمینانی امنیتی را زنده نگه‌دارد تا بیمه، کشتیرانی، انرژی و بازارهای مالی هم‌زمان واکنش نشان دهند. همین مزیت نامتقارن، هرمز را به «کارت اصلی» ایران تبدیل کرده است. آمریکا می‌خواهد آزادی کشتیرانی را به معنای محدود کردن حاکمیت ایران در تنگه تعریف کند؛ ایران اما می‌گوید امنیت هرمز بدون پذیرش نقش و منافع ناممکن نیست. بن‌بست فعلی در همین نقطه شکل گرفته است. واشنگتن نظم سابق را می‌خواهد، اما موازنه سابق دیگر وجود ندارد.

■ دیپلماسی قطر و تناقض واشنگتن

در سطح دیپلماتیک، قطر تلاش کرد تفاهم‌نامه را فرو پاشی کامل نجات دهد. دوحه از دو طرف خواست به مسیر مذاکره بازگردند و از تشدید بیشتر پرهیز کنند. مقام‌های آمریکایی نیز تأکید کردند واشنگتن همچنان به راه‌حل دیپلماتیک متعهد است. اما مشکل اصلی، نه نبود میانجی، بلکه ناسازگاری رفتار آمریکاست.

آمریکا از یک طرف از گفت‌وگو سخن می‌گوید و از طرف دیگر مجوز فروش نفت ایران را لغو می‌کند، حملات اخیر را توجیه می‌کند و نیروهای خود را برای حملات احتمالی بعدی آماده‌نگه می‌دارد. این همان الگوی آشنای «مذاکره زیر سایه فشار» است؛ الگویی که شاید در محاسبات واشنگتن ابزار چانه‌زنی باشد، اما برای ایران نشانه غیر قابل اعتماد بودن طرف مقابل تلقی می‌شود.

سکوت غیرعادی ترامپ نیز که چند روز زبان به هرزه‌رایی گشوده بود، در همین چارچوب قابل فهم است. او می‌داند هر حمله جدید به ایران، قیمت انرژی را بالا می‌برد و هر عقب‌نشینی آشکار، تصویر قدرت‌نمایی او را تخریب می‌کند. بنابراین کاخ سفید میان هزینه اقتصادی جنگ و هزینه سیاسی عقب‌نشینی گرفتار شده است.

■ لبنان و غزه؛ جایی که توافق‌هایی اعتبار می‌شوند

هم‌زمان با تلاش برای احیای دیپلماسی، اسرائیل نشان داد همچنان خود را مقید به هیچ آتش‌بسی نمی‌داند. حملات پهلپهای و تخریب خانه‌ها در جنوب لبنان، در کنار تداوم کشتار در غزه حمله به‌محوطه بیمارستان کمال عدوان، بار دیگر ثابت کرد توافق‌های امضاشده با میانجی‌گری آمریکا، بدون مهر تال آویو، ضمانت اجرایی ندارند. از همین زاویه، دفاع دوباره جوزف عون از مذاکره با اسرائیل در لبنان، بیش از آنکه نشانه ابتکار سیاسی باشد، نشانه فشار ساختاری واشنگتن بر بیروت است. توافقی که اسرائیل را به عقب‌نشینی واقعی و توقف حملات وادار نکند، عملاً به ابزاری برای مدیریت خلع سلاح مقاومت تبدیل می‌شود؛ نه پایان اشغال.

گزارش عقوبین الملل درباره ضرورت تحقیق در مورد حملات اسرائیل به لبنان نیز این واقعیت را پررنگ‌تر کرده که مسئله فقط توقف جنگ نیست، بلکه جلوگیری از تبدیل آتش‌بس به مسیر حقوقی برای تداوم جنایت است.

■ ایستگاه صد و سی و سوم؛ تفاهم‌نامه روی تخت مراقبت

ما اکنون نه با صلح روبه‌رو هستیم، نه با جنگ تمام‌عیار؛ بلکه با مرحله‌ای از «کنترل بحران» مواجهیم که هر لحظه می‌تواند به انفجار بعدی برسد. موشک‌ها امروز ساکت‌تر بودند، اما منطق میدان تغییر نکرده است. آمریکا هنوز می‌خواهد فشار را حفظ کند، اسرائیل هنوز آتش‌بس را بی اعتبار می‌کند و ایران هنوز مهر تنگه هرمز را در دست دارد. تفاهم‌نامه سوئیس هنوز نمرده‌است، اما زنده بودن آن، به معنای کارآمد بودنش نیست. اگر واشنگتن نتواند میان مذاکره، تحریم، حمله و حمایت از تل آویویکی را انتخاب کند، این سندانیز مانند بسیاری از توافق‌های قبلی، به‌متنی بی‌جان تبدیل خواهد شد.

گروه سیاسی | این گفت‌وگو در نخستین ساعت بامداد روز جمعه و در آستانه برگزاری آیین خاکسپاری پیکر امام شهید انجام شده است. در این گفت‌وگو آیت‌الله احمد مروی که عمری را در محضر امام شهید گذرانده، کلماتی را در رثای ایشان بیان می‌کند و به مواردی اشاره می‌کند که می‌تواند روح مطهر ایشان را از ما راضی نگاه دارد. تولیت آستان قدس رضوی توصیه می‌کند جامعه برای شادی روح امام شهید، جریان «مواسات» را زنده کند؛ جریانی که شهید آیت‌الله العظمی امام‌سیدعلی خامنه‌ای هم مردم را به آن دعوت کردند. متن این گفت‌وگو را بی‌کم و کاست بخوانیم.

در این مکان شریف و نوانی و مقدس، در حرم مطهر حضرت رضا(ع) در رواق دارالذکر، در این مکانی که بنده ایستادم، تا لحظاتی دیگر، پیکر مردی از سلاله رسول(الله(ص)) مردی که همه زندگی‌اش تلاش و فعالیت و حرکت در جهت اعتلای دین بود، ترویج فرهنگ دین و خدمت به مردم بود، مردی که دلسوز محرومان و مستضعفان بود؛ الگوی آزادگان، به‌خاک سپرده خواهد شد. امشب این مرد بزرگ الهی، سر راحت بر بالین می‌گذارد.

اگر زندگی این بزرگوار را مطالعه کرده باشیم، بدون مبالغه می‌توانیم بگوییم؛ اولحظه آرامشی در زندگی خود نداشته است. هر چه بوده، حرکت و پویایی و تلاش و دلسوزی و تحرک و کار و خدمت بوده است؛ و چه آثار و چه برکاتی که خداوند، در عمر این بزرگوار به ایشان عنایت کرده بود؛ نمونه‌اش همین تشییع باشکوه و بی نظیر در تاریخ، در شهرهایی از ایران، شهرهایی از عراق.
اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَبَّحُوْا لِھِمُّ الرَّحْمٰنِ وَاُذًا خداوند در قرآن مجید می‌فرماید: کسانی که ایمان بیاورند و عمل صالح انجام بدهند، خداوند مهر و محبت آن‌ها را در دل‌های مردمان قرار می‌دهد و نهادینه می‌کند. حقیقتاً این مرد بزرگ، این عبد صالح خداوند، از مصادیق این آیه شریفه است که خداوند مهر و محبت و مودت او را در دل‌های مسلمان‌ها، نه تنها شیعیان، که حتی غیرمسلمان‌ها هم نهادینه فرود.

خب، همه ما نسبت به این بزرگوار، نسبت به این امام عزیز، به این امام شهید مدیون هستیم. ایشان همه عمرش را برای انسان‌ها (که ما هم جزو آن‌ها هستیم) قرار داد و سرانجام برای خدمت به خداوند و بندگان خداوند، شربت شهادت نوشید. پس ما مدیون ایشان هستیم. ما خودمان را مدیون خدمات و تلاش‌ها و فداکاری‌های این مرد بزرگ می‌دانیم.

هر کسی در این اندیشه هست که چه کند که در حد توان خودش، بتواند نسبت به ایشان، ادای دین بکند.

این یک کار اخلاقی و انسانی است که انسان نسبت

تولیت آستان قدس رضوی چگونگی ادای دین به رهبر شهید را تشریح کرد

راهبر زنده است راهش را زنده نگه داریم

تکیه بر آرمان‌های بلند امام شهید، توصیه مهمی است که روح ایشان را از ما راضی نگه می‌دارد؛ همان آرمان‌هایی که ایشان، جان پاکش را در راه آن‌ها و اعتلای آن آرمان‌ها اهدا کرد

نخست؛ می‌توانیم نیت کنیم و نذر کنیم که هر شب یا هر روز، یک مرتبه این سوره مبارکه را بخوانیم و ثواب آن را هدیه کنیم به روح این امام شهید.
اگر امکاناتی داریم، صدقه هم بسیار مهم است. صدقه از آن اعمالی است که به روح اموات می‌رسد و بسیار اثر دارد؛ بسیار مؤثر است. حالا فرصت نیست من نمونه‌هایی را برایتان عرض بکنم، اما صدقه خیلی اثر دارد. هر مقدار، ولو در حد یک نان که انسان به یک نفر صدقه بدهد، خیلی اثر دارد. همان یک نان اثر دارد.

به کسانی که مدیون آن‌هاست، ادای دین بکند. ما همه مدیون این بزرگوار هستیم. هر کسی در حد توانش می‌تواند ادای دین بکند؛ و روح این شهید عزیز را از خود شاد کرده و خودش را مشمول دعای این قائد عظیم‌الشان قرار بدهد. توصیه‌هایی هم از ناحیه دین شده است؛ مثل تلاوت آیات قرآن.

توصیه‌شده سوره مبارکه ملک برای روح اموات قرائت شود؛ چرا که تلاوت این سوره بسیار مؤثر است و زود اثر می‌گذارد.

خب این سوره مبارکه، از نظر تعداد آیات، خیلی هم طولانی نیست؛ می‌توانیم نیت کنیم و نذر کنیم که هر شب یا هر روز، یک مرتبه این سوره مبارکه را بخوانیم و ثواب آن را هدیه کنیم به روح این امام شهید.

اگر امکاناتی داریم، صدقه هم بسیار مهم است. صدقه از آن اعمالی است که به روح اموات می‌رسد و بسیار اثر دارد؛ بسیار مؤثر است. حالا فرصت نیست من نمونه‌هایی را برایتان عرض بکنم، اما صدقه خیلی اثر دارد. هر مقدار، ولو در حد یک نان که انسان به یک نفر صدقه بدهد، خیلی اثر دارد. همان یک نان اثر دارد.

این مشهد مشهود، به عینه دید!
خامنهای همان جوان حزب‌اللهی با اراده‌ای پولادین و اعتقادی راسخ در خیابان‌های مشهد؛ همان نوجوان نسل زد در خیابان‌های تهران، آن کامل مرد ایرانی در جمرکان و آن پیرزن عراقی در نجف است و از این رو اگر بخوایم نام دیگری بر این رویداد تکرارناشدنی تاریخ، آن تشییع باشکوه بگذاریم، آن تکثیر است؛ یک تکثیر باشکوه!
واقعیت این بود که در تهران، قم، عتبات و مشهد؛ آنچه با چشم غیرمسلح قابل رؤیت بود؛ هر که به اندازه وسعش، جنبه‌ای از خامنهای را به ودیعه گرفته و در آغوش گرفته و می‌پروراند! و این طبیعت

همه ما بودا را تجربه کردیم و با دست خودمان، قلبمان را به خاک سپردیم اما صوف چند کیلومتری تشییع و وداع با پیکر رهبر شهید و عزتمندمان حضرت آیت‌الله العظمی خامنهای در تهران، قم و مشهد و فراتر از ایران در نجف و کربلا نشان داد ایران، صاحب قدرتی فراتر از هر قدرت سخت‌افزاری است. اگرچه قدرت موشکی و موقعیت ارزشمند جغرافیایی ما ترکیبی از مؤلفه‌های قدرت را در جنگ ۱۲ روزه برای ما حاصل کرد که در کنار فداکاری و سلحشوری رهبری معظم انقلاب، نیروهای مسلح، مسئولان و مردم در، دشمن را به تمکین در برابر این قدرت وادار کرد اما قدرت نرمی که از اعتقاد قلبی مردم به امام خود ریشه می‌گیرد، سطحی فراتر از جوه سخت‌افزاری قدرت ملی ایرانیان را به جهان نشان داد. جهانیان به چشم خود دیدند که یک ایران در سوگ رهبر شهید خود چگونه مرزهای معمول روابط بین حاکمان و مردم را جابه‌جا کرد. ما در تاریخ، حاکمان محیب و مردمی که شیفته سیاستمداران قهرمان خود باشند، کم ندیده‌ایم اما آنچه در ایران و در رابطه قلبی

زیارت امین در سایه خورشید

از جامعه می‌خواندی و سیر می‌کردی در آسمان‌ها من الخلق الی الحق.

در آستان قدسی آرام می‌گیری که نه جای نسیمان، که جایگاه تذکر است و قیام یاران خراسانی‌ات. آن‌سان که در سفر هفتاد ساله‌ات بودی، فی الخلق بالحق.

حرمی که آستان قدسش پایان راه نیست؛ آستانه راه دیگری ست و سفر دیگری من الحق بالخلق؛ تا در کنار زائرانش، ستاره‌ای شود در مدار خورشید رضوی.

و هیهات که به روزمرگی این زمانه برگردیم! تو را از حسینیه امام به حریم امام آوردیم تا بابت ابدی‌ات را در دارالذکرش بنا کنیم و بنشینیم بر زیلوه‌ای آسمانی‌اش و مرور کنیم عهدمان را که هزار باده ناخورده در رگ تاک است. اینک به زیارتت می‌آییم تا سلامت دهم بجای امت خمینی. سلام بر تو، در آن روز که زاده شدی و آن روز که رفتی و امروز که زنده‌تر از پیش مبعوث شدی. خون توست که همچنان می‌جوشد تا اشکی برانگیخته شود و یهودیه را به

نگوید این‌ها چیزی نیست؛ چرا، خیلی اثر دارد؛ خیلی مهم است؛ و برای روح درگذشته بسیار خوشنودکننده است.

توصیه دیگر دعاست و طلب مغفرت از خداوند متعال؛ همه ما احتیاج داریم به رضوان الهی، رحمت الهی، غفران الهی، مغفرت الهی. برای امام شهیدمان هم طلب رحمت و مغفرت کنیم. علو درجاتش را از خداوند متعال مسئلت کنیم. این دعاها اثر دارد، این دعاها تأثیر دارد و روح پاک امام شهید ما از این دعاها متأثر می‌شود.

و دیگر خدمت به مردم؛ هر کسی می‌تواند، به مردم خدمت کند؛ «مواسات» را فراموش نکنیم؛ حرکت پیررکتی که خود این امام شهید عظیم‌الشان، این پدر دلسوز در قضیه کرونا مردم را به آن دعوت کردند. این حرکت، همچنان ضرورتش در جامعه‌ما احساس می‌شود؛ در این امر خیر شرکت کنیم، حضور پیدا بکنیم و ثواب آن را به روح ایشان هدیه کنیم.

و در مسائل دیگر، از ابعاد دیگر، ادامه راه امام شهید، تکیه بر آرمان‌های بلند امام شهید، توصیه مهمی است که روح ایشان را از ما راضی نگه می‌دارد؛ همان آرمان‌هایی که ایشان، جان پاکش را در راه آن‌ها و اعتلای آن آرمان‌ها و احیای آن آرمان‌ها، به خداوند متعال اهدا کرد. این آرمان‌ها امانت است در اختیار ما.

ما یکی از خدماتی که می‌توانیم به این اصام عزیز و شهیدمان بکنیم، توجه به آرمان‌های ایشان است؛ توجه به شعارهای ایشان، به توصیه‌های ایشان، به اهداف مقدسی که داشت و راه‌هایی نورانی که پیش روی ما قرار داد؛ برای استقلال کشور، عزت کشور، عزت ایران، عزت شیعه و عزت اسلام، ایشان در همه این حوزه‌ها فرمایشات

و رهنمودهایی داشتند.

۳۷ سال فرمایشات ایشان و رهنمودهای ایشان کتاب‌های طولانی خواهد شد.

عزیزان! جوانان عزیز! این کتاب‌ها را بخوانید، این سخنرانی‌ها را مطالعه کنید، در آن‌ها تأمل کنید. این‌ها راه آینده ما را روشن می‌کند؛ راه آینده ما ترسیم می‌کند. اگر می‌خواهیم در صراط نورانی حق و حقیقت قرار داشته باشیم، احتیاج به راهنما

داریم، احتیاج به راهبر داریم. امام ما، رهبر ما، زنده است، ما با استفاده و الهام از سخنرانی‌ها و فرمایشاتشان می‌توانیم یاد ایشان را همیشه زنده نگه داریم و در آن مسیر نورانی که برای ما ترسیم کرده، گام برداریم و حرکت کنیم. ان‌شاءالله خداوند به همه ما توفیق عنایت کند که روح پاک این انسان صالح و عبد صالح خداوند، این شهید عظیم‌الشان، این عالم بزرگ، این مرجع تقلید شهید، از همه ما ان‌شاءالله راضی باشد و ان‌شاءالله با خدای خود پیمان ببندیم که راه نورانی این امام شهید را با همه وجود ادامه دهیم.

ماجراست؛ او کسی را به خود دعوت نکرد و خدا حالا گروه گروه و فوج فوج در حال تکثیر خامنهای است. در آن دو روز بی‌تکرار در مصلا؛ در آزادی و جمرکان؛ در نجف همان خانه پدری و در بین الحرمین تا به مشهدالرضا(ع)؛ آنچه تکرار می‌شد و تکرار؛ عبارت بود از خامنهای و خامنهای! روح او، مشی او و ممشای او! به سختی می‌شد حضار و مشایعت کنندگان آقای شهید را در دسته و گروهی خاص گنجاند و این همان است که او بود! او بود که آن مسیحی کاتولیک را از ده‌ها هزار کیلومتر دورتر به زیر خیمه‌ای دعوت می‌کند که آشنا به نظر می‌رسد؛ شاید همان است که هزار و ۴۰۰ سال پیش میزبان وهب بود!

مردم با امام را حل و معمار کبیر انقلاب دیدیم و امروز در رابطه قلبی آحاد مردم با رهبر شهید انقلاب لمس کردیم، متفاوت از آن چیزی است که در روابط مردم با سیاستمداران محبوب جریان دارد. اینجا حرف از وعده و وعید و ژست‌های آچناتی و ترفندهای سیاستمداران برای محبوب شدن نیست. اینجا مردمی که توسط ترامپ، تهدید به نابودی تمدنی می‌شوند، دلخوش به آن سخن پیر و مراد خود شدند که دقیقاً یک سال پیش در ۲۵ تیرماه در دیدار مسئولان قضایی فرمودند: «همه و همه بداندند که [طبق] همین آیه‌ای که این آقا قاری قرآن) الان تلاوت کردند: لَیَنْصُرَنَّ اللهُ مَنْ یَنْصُرُهُ، خدای متعال نصرت را برای ملت ایران در ذیل نظام اسلامی و زیر چتر قرآن و اسلام تضمین کرده که ملت ایران حتماً پیروز خواهد شد». مردم به چشم خود دیدند که در برابر قدرتمندترین دشمنان مسلح به انواع سلاح‌ها، می‌توان به خدایی توسل جست که وعده نصرتش را از زبان مردی می‌شنوند که از عمق وجود به خدای خود ایمان داشت.

خونخواهی‌ات به آتش بکشد. سلام بر تو به هنگام قیام و قعودت. سلام بر تو در هنگام رکوع و سجودت، سلام بر تو و تکبیرها و تهلیل هایت، سلام بر تو و صبح و شامت، السلام علیک فی اللیل اذا بیغشی و النهار اذا تجلی... متخلص بودی به «امین» و اگر نتوان امین‌الله خواندت، امین‌الناس که می‌توانیم گفت؛ تا با شاعرانه‌های امین‌الله به زیارتت آییم: «آشهد أنك جاهدت فی الله حق جهاده، و عملت بکتابه، و اتبعت سنن نبیه صلی الله علیه و آله، حتی دعاک الله الی جواره...». معشوق زمین بودی و مگر می‌شود با چنین محبوبیتی در میان فوج بندگان صالح خدا معشوق آسمان‌ها نبود؟ «محبوبه فی أرضک و سمائک». خدا حجت را حتی بر دشمنانت هم تمام کرد، با آن حجج بالغه‌ای که در تو بود و زندگی‌ات و شهادتت؛ «وألزم أعداءک الحجّة فی قتلهم یکابک، مع مالک من الحجج البالغة علی جمیع خلقه». داغ سنگینی است برای عاشقان و لایق و محبان صفاة اولیاءالله... اما گریزی از این تقدیر نیست که فاجعل نفسی مطمئنة بقدرک، راضیه بقضائک، صابرة علی نزول بلائک، شاکرة لفضائل نعمائک، ذاکرة لوسایق آلائک، مشتتة الی فرحة لقاءک....